

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra TIL HAVET, af 'Øen i Sydhavet'

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 105. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872053312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Med brede Bølger Strandbredden slog,
Ei langt fra Hytten,
Hvor jeg Oldtidens Drømme
Tit giendømte;
Og, naar Sælhunde sig
Soled' paa Kystens beskvalpede Steen,
Havfruer saae,
Og den tangklædte Havmand,
Der ved sin Sangs lokkende Vise
Den under Øe vandrende Jomfru
Maned i Dybet.

Aar adskilte mig
Ægir, mægtige Hersker fra dig!
Og jeg saae kun yndigt dit Alfebarn,
Naar sig en Bæk
Giennem Blomsterne giød,
Eller naar en Flod
De lystige Stæder forbidrog;
Eller naar om Vintren
Den dunkle Dal du
Med Lilier bedækte;
Og naar med Straaler din Iis,
Som en Bras af Demanter,
Funkled i Træernes
Løvløse Grene.

Grulig og fæl
Kalder dig Ørkens Søn,
Kalder dig Klippens Søn;
O men Øens, men Kystens Søn
Elsker dig trofast,
Som en Schweitzer, en Skotte sit Fæld.

Og hellige Taarer græder han høit,
Naar din smilende brede mørkblaa Flade,
Efter lang Tids Forløb,
Møder hans Øie.

Frygtelig vel
Est du, o Hav!
Under dit straalende Himmelspeil
Lurer den kolde Død;
Og naar du ryster din Manke,
Knækkes den stærkeste Treemast.
Som et skrøbeligt Spaanværk
I Barnets Haand.
Gysen betog
Den modige Skipper,
Naar Søvandet kogte,
Naar Skyen nedsank,
Og i susende Rør,
Med hvæsende Vandsnoge,
Himmel og Jord
Forbittrede mødtes.
Naar da Lynet af rasende Vandhose knitted,
Sprætted Skibet
Med matte Vinger,
En Spurv i Hvirvelvind;
Roret faldt ud af Styrmandens Haand,
Og hans Blod blev til Iis i hans Aarer.

Hvo maaler dit Dyb?
Hvor takkede, røde Steenskove
Til Øer voxte,
Som i Fremtiden bære Urter og Græs,
Menneskets Dyder og Menneskets Laster.